

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til udenrigsministeren af Lembourn m. fl.

(Forespørgslen findes i tidenden sp. 4459).

Formanden: Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 38) findes i tidenden sp. 1932, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 481).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om apotekervæsenet.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 39) findes i tidenden sp. 1932, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 481).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Thisted Knudsen: Jeg vil gerne have lov at understrege, at jeg synes, udvalget i sit arbejde har nået et meget smukt resultat. Jeg vil gerne understrege, at de betragt-

ninger, som jeg på mit partis vegne gjorde gældende under sagens første behandling, egentlig har mødt venlig forståelse hos den højtærede indenrigsminister.

Vi har i hvert fald opnået, at man til sundhedsstyrelsens apotekerafdeling får knyttet en praktiserende apoteker som rådgiver. Derved opnår man, at jordforbindelsen bliver bragt i orden på ny, og dermed erklærer vi os tilfredse.

Det andet spørgsmål, som jeg rejste under førstebehandlingen, vedrørte sundhedsstyrelsens organisation og i forbindelse dermed navnlig lægerådet. Her finder jeg også anledning til at takke den højtærede indenrigsminister. Jeg lægger ikke skjul på — det vil jeg gerne understrege i dag — at jeg i hvert fald har beundret den opbygning af sundhedsstyrelsen, der fandt sted i sin tid i et samarbejde mellem indenrigsminister Bertel Dahlgaard og daværende medicinaldirektør Johannes Frandsen. Vi var derfor bekymrede, da indenrigsministeren begyndte at pille ved denne opbygning og ville afskaffe lægerådet med de 2 folkevalgte repræsentanter. Nu kommer dette lægeråd vedblivende til at bestå. Spørgsmålet er så, hvad man vil bruge det til. Jeg personlig mener, at hvis man vil bruge det, kan man gøre det. Hvis man ikke vil, ja, så vil det ingen nytte være til, det erkender jeg.

Men problemer vedrørende lægerne er der, og jeg må i dag have lov til på ny at understrege, at vi på sygehusene står og mangler yngre læger. Vi kan erklære os magtesløse; vi kan intet gøre. Det er måske ikke helt rigtigt, men problemet trænger sig på, og det er nu et spørgsmål, om ikke den højtærede indenrigsminister også kommer til at gå ind i denne sag, selv om det måske på forhånd kan synes, at mulighederne er små. Den højtærede indenrigsminister ved, at der i dette øjeblik ikke er opnået nogen overenskomst med studenterne. Disse studenter hjælper for øjeblikket sygehusene i meget stort tal. Vi har inden for sygehusvæsenet tilbudt dem lønninger, der stiger i forhold til yngre lægers løn, d. v. s. 75 pct. af den løn, som en yngre læge får. Alligevel har man sagt nej.

Det er oplyst her i tinget, at en lægeuddannelse koster samfundet ca. 200.000 kr.